

Ποια η διαφορά του πολέμου που έχουν οι μοναχοί, από των ανθρώπων που ζουν στον κόσμο;

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Για τον άνθρωπο που ζει μέσα στην κοινωνία η πάλη και ο αγώνας γίνεται στον κόσμο των αισθητών πραγμάτων, στον κόσμο που μας περιβάλλει. Για το μοναχό η μάχη βρίσκεται σε δύο μέτωπα. Και στα αισθητά πράγματα και στον κόσμο των νοημάτων.

Ο λαϊκός άνθρωπος, αν αποκόψει τα αισθητά πράγματα, ελευθερώνεται από την επίδρασή τους. Αντίθετα ο μοναχός κάνοντας το ίδιο δεν απαλλάσσεται από την επίδραση των νοημάτων και των σκέψεων, που επικρατούν σαν εικόνες από το παρελθόν και το μέλλον και δεν παύουν να υποκινούν τις επιθυμίες και τα πάθη. Το μοναχό δεν τον απασχολεί μόνο το να απαλλαγεί από την «κατ' ενέργειαν» αμαρτία, αλλά στόχος του είναι η νέκρωση κάθε εμπαθούς κινήσεως και όλου του συστήματος του παλαιού ανθρώπου.

Το πρώτο εάν το κατορθώσει αποφεύγει την κατάκριση και την καταδίκη από τη θεία δικαιοσύνη. Το δεύτερο όμως, η καθαρότητα της καρδιάς δηλαδή, τον οδηγεί

στην κληρονομιά της θείας επαγγελίας και της θείας υιοθεσίας. Τότε γίνεται κληρονόμος του Πατρός και συγκληρονόμος του Χριστού.

Το θέμα αυτό εκτείνεται σε μεγάλες διαστάσεις βάθους, πλάτους και ύψους. Εμείς εδώ μόνο κάποια σκιά, ας το πούμε έτσι, σημειώσαμε. Ευχόμαστε όμως, την -με αγώνα και προσπάθεια-, πρακτική κατάκτηση του βραβείου αυτού, σε όσους το επιζητούν και το θέλουν.

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, «Συζητήσεις στον Άθωνα», Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 13